

København, den 10. februar 2016

Henvendelse ang. højniveaumøde i OECD/DAC februar 2016

Kære Udenrigsminister Kristian Jensen

Den 18.-19. februar afholdes højniveaumøde i OECD-DAC i Paris. Her skal medlemslandene følge op på beslutningerne fra mødet i december 2014, hvor det blev besluttet at modernisere forståelsen af udviklingsfinansiering. På mødet skal blandt andet diskuteres bistandens rolle ift. fred og sikkerhed, men også udgifterne til modtagelse af asylansøgere vil blive drøftet. Det har flere steder været fremme, at nogle OECD-medlemslande ønsker at udvide reglerne til fremover at inkludere udgifter til flygtningemodtagelse for mere end de 12 måneder som i dag er reglerne under DAC. Samtidig foreligger der ændringsforslag, som markant vil udvide rammerne for hvad, der kan indrapporteres som bistand i relation til fred og sikkerhed. Sådanne ændringer mener vi vil udvande både formålet med og effekten af udviklingsbistanden, og Danmark bør derfor gå forrest for at fastholde en definition, hvor udviklingsbistand som udgangspunkt og i størst muligt omfang går til at understøtte en positiv samfundsudvikling i udviklingslande til gavn for verdens fattigste.

Vi er meget bekymrede for, at en udvidelse af rammerne for hvad der kan rapporteres som udviklingsbistand vil underminere Danmarks bistand, og vi risikerer en reel afvikling af vores udviklingssamarbejde. Internationalt udviklingssamarbejde har i årtier været et politikområde, hvor Danmark har nydt stor komparativ fordel og som har givet os anseelse og indflydelse – også ud over hvad vores størrelse og økonomi tilskrives. Vores engagement og førerposition på dette område har samtidig været med til at åbne døre på den bredere udenrigspolitiske bane, og skabt muligheder som blandt andet dansk erhvervsliv har nydt godt af. Disse fordele og vores rolle som foregangsland risikerer vi at miste, hvis vi ikke fortsat investerer i et stærkt udviklingssamarbejde.

Vi anerkender, at den store tilstrømning af flygtninge, fra blandt andet Syrien, i øjeblikket lægger pres på statsbudgetterne i mange europæiske lande – heriblandt Danmark. Dette er en udfordring, der skal løses. Men i betragtning af de grundlæggende årsager til de store flygtningestrømme, er de europæiske bistandsbudgetter på lidt længere sigt ikke et bæredygtigt sted at finde midlerne.

Mens der i stigende grad, og særligt efter topmødet i Addis Ababa sidste år, er en bred forståelse for nødvendigheden af at engagere flere aktører og alternative finansieringskilder til at opnå vores udviklingspolitiske målsætninger, er bistanden fortsat den eneste finansiering, der specifikt adresserer årsagerne til og løsninger på de store flygtningestrømme. På længere sigt er finansieringen af udviklingssamarbejde og humanitære indsatser derfor ikke blot essentiel for de mennesker, der flygter fra krig, men også i Danmarks egen interesse.

Vi mener som udgangspunkt ikke, at udgifter til modtagelse af asylansøgere i Danmark bør tages fra udviklingsbistanden. Danmark bør derfor som et minimum fastsætte en politisk vedtaget grænse for hvor stor en andel af vores udviklingsbistand, der kan bruges på udgifter til modtagelse af flygtninge og samtidig bør vi sikre os, at vi giver 0,7% af BNI i reel udviklingsbistand til udviklingslande og indsatser ifm. krig og katastrofer. Dette vil være på linje med vores nordiske naboer, hvor for eksempel regeringen i Sverige, der

også lever op til 0,7%-målet, har besluttet et loft på 30% af bistanden for hvor stor en andel, der kan bruges på udgifter til modtagelse af flygtninge, hvilket har fået positive kommentarer i deres seneste mid-term review (DCD/BK (2016) 02). I dag bruger vi i Danmark allerede omkring 30% af udviklingsbistanden på modtagelse af asylansøgere i Danmark, hvilket vi risikerer vil stige markant såfremt DAC-reglerne udvides. Mens det selvfølgelig er essentielt, at vi fortsat lever op til vores ansvar som et ressource- og kapacitetsrigt land og tilbyder beskyttelse til mennesker på flugt, gør dette, under vores nuværende anvendelse af DAC's regler for bistandsrapportering, Danmark til den suverænt største modtager af vores egen bistand. Derved udgør de nuværende DAC-regler og finansieringsmodel både en udfordring for vores fremtidige globale engagement og for at adressere de grundlæggende årsager til flygtningestrømmene.

Derfor bør Danmark både i forbindelse med mødet den 18.-19. i Paris og i DACs videre arbejde med udmøntningen af beslutningerne fra december 2014 inkl. udgifter til flygtningemodtagelse, fred og sikkerhed samt andre tekniske elementer af DAC-kriterierne, tale imod udvidelser af bistandsdefinitionen, som vil udvande udviklingsbistandens evne til at adressere sult, nød og fattigdom blandt verdens fattigste.

Med venlig hilsen

Berit Asmussen, sekretariatsleder

Globalt Fokus er en platform for omkring 80 danske civilsamfundsorganisationer, som arbejder med international udvikling, miljø og humanitært arbejde. 3F og Ulandssekretariatet er medlemmer af Globalt Fokus, men er ikke medunderskrivere på denne henvendelse.